

MAGYAR KÜRIR.

N^r. 2.

Indult Bétsből, Kedden, Januárius' 8-dikán, 1828.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Erdődi Gróf Pálffy Fidelis Ur Ő Nagyságát, Ts. K. Kamarást, és Árva Vármegyének Fő Ispányát, a' Fels. Magyar Udvari Cancellariánál Udvari Tanátsost és Referendáriust, minekutánna az eddig volt Kir. Fő Tárnok N. M. Gróf Cziráky Antal Ő Excellentiája Ország Bírójává kineveztetett, helyébe Királyi Fő-Tárnokká kegyelmesen kinevezni: valamint

Méltóságos Székhelyi Majláth György, Personális és Udvari Tanátsos Ő Nagyságát is Nagy Honth Vármegyei Fő Ispányságra való kineveztetése által megtisztelni, ezen kívül,

Méltóságos Zay-Ugroczai Báró Zay Károly Urat Ts. K. Kamarássá kegyelmesen kinevezni.

Ő Ts. és Apostoli Kir. Felsége méltóztatott N. M. Báró Mohr, Feldmarschal-Lieutenant, és Erdély Országi Commandírozó Generális Ő Excellentiáját jelesen megkülömböztetett Katonai szolgálatjainak tekintetéből valóságos belső Titkos Tanátsosi rangal, a' Cameralis Taxa elengedése mellett, megtisztelni.

A' Fő Méltóságú Udvari Magyar Cancellaria pedig Tekintetes Gál József Urat, ki eddig ezen F. M. Cancellariánál Udv. Hites Jegyző lévén, a' Proto-

kollumban, mint Tiszteletbéli Adjunctus számos esztendeig szorgalmasan és Előjáróinak teljes megelégedésekkel szolgált, ugyan ott a' Protokollum valóságos Adjunctussá kegyesen kinevezte.

Török Birodalom.

Mitsoda alkudozásbeli tanátskozásokra adott legyen a' Navarini nevezetes ütközet alkalmatosságot Konstantzinápolyban a' Fényes Porta és az öszveszövetkezett három Hatalmasságok Követei között Nov. 10-dikéig, azt a' Bétsi Beobachter szerént, ezen Újságban már előadtuk. Illő tehát, hogy ezen történeteket is, mellyek attól fogva a' Követeknek Konstantzinápolyból lett elútasításokig előfordultak, a' mennyire azok tudva vagynak, Tisztelt Olvasóinkal közöljük.

Igaz ugyan, hogy a' Nov. 8-dikán és 10-dikén tétetett kinyilatkoztatásoknak legkissebb egyezésre hajló fogantatások sem lett; az alkudozások mind a' mellett is naponként folytatódtek, még pedig úgy, hogy a' Követek a' Reis Effendivel egyenként 's személy szerént tanátskoztak. Illy szándékból Guilleminot Fr. Generális Nov. 11-dikén, Stradtford-Canning 15-dikén, Ribeaupierre Ur pedig 17-dikén, minden pompás szertartás nélkül, az Ottomannus Ministerhez menvén, az ő hosszas és költsönös bizako-

úást mutató tanátskozáások, valamint az is, a' mit ezen öszvejövelekeknek békeségre tzélzó és barátságos mivoltáról közönségesen beszéllettek, nemtsak újra felélesztette a' Török Birodalom Fővárosa lakosaiban a' békesség fenntarthatása reménységét, hanem, mivel ugyanakkor, a' mint közönségesen beszéltek, az Európai hajók is helyenként a' letartóztatás alól felszabadítottak, arra adának alkalmatosságot, hogy a' békesség helyreállításának híre egész Európában több hetekig tartva, elterjedett.

Nov. 18-dikán Tahir-Basa, a' ki Navarinnál a' Török Hajós-Seregnek egy Osztályát kormányozta, a' Fővárosba megérkezvén, ő az ott történt dolgoknak közelebbi környűllásairól olyan felvilágosításokat közölt a' Dívánnal, mellyek előtte addig az October 20-dikai történetről homályosok voltak. Mennyire megilletődött legyen az ő előadása után, mind a' Fényes Porta, mind annak Ministerei, ez sokáig titokban nem maradhatott, úgy hogy mind a' három egyesült Hatalmasságok Követei, mind pedig a' Tsászári Internuncius, a' ki folyvást minden igyekezetét megvetette, hogy a' neki hevűlt indulatosságot letsendessítse, meggyőződték a' felől, hogy már most a' békesség egyezésnek sokkal nagyobb akadályai vagynak, mint valaha voltak.

Nov. 22-dikén azt kívánták a' három egyesült hatalmasságok Ministerei, hogy a' Reis Effendivel mind és együtt tanátskozhassanak. Úgy de ez a' kívánság ellenkezett azon szokásban lévő diplomatikai bevett szokásoktól, mellyek szerint a' Porta soha az előtt, egyszerre több idegen Követekkel való alkudozó tanátskozáásra rá nem állott. Mind e' mellett is, a' Porta minden kifogás nélkül most bevett régi szokásától elállta, és így az alkudozó együtt tanátskozás a' Reis-Effendi Tisztében (Büroájában) Nov. 24-dikén

végbe ment. A' Követek, követségi Titoknokjaikkal és Tolmátsaikkal együtt jelenének meg. A' Reis-Effendi mint külső dolgokra ügyelő Minister maga mellé vette az Amedtsi-Effendit (Kabinéti Titoknokot) és a' Porta-Dragomanját (Tolmátsát). Egy hivatalbeli Jegyzőkönyvbe vagy Protokollumba egész kiterjedésben beírták a' jelenvolt Ministereknek nyilatkozatásaik és a' Porta részéről az azok ellen intézett ellenkező kinyilatkozatások.

Ezen öt óráig tartott tanátskozásban minden mást félre téve, tsupán tsak az itt következő három pontokat vették vizsgálóra:

1) hogy a' három Udvarok Ministereinek kívánsága szerint a' Diplomatikai arányúság ismét helyre állíttassék, mellynek felfüggesztése eránt a' Reis-Effendi (arra az esetre, ha hogy a' Navarini történet következésébe kívánt elégtétel a' Portának nem teljesítették) Nov. 8-dikán jelentést tett volt.

2) egyezzen meg a' Fényes Porta az Insurgensekkel kötendő fegyvernyugvásban.

3) határozottassanak meg a' Nagy Úr által azon megkegyelmező tikkelyek, mellyek szerint az Insurgenseknek megkegyelmez, feltéven mind a' két alkudozó Fél, hogy azok először meghódnak. Hiteles Tanúknak állítások szerint, az alkudozásoknak egész folyta alatt a' Navarini bal eset soha elő se hozódott, sem pedig a' Fényes Portának annyira kedve ellen való Közbenjárás nem említődött.

A' két első pont felett a' tanátskozó ülés idejének már az első felében meg leve feltételek mellett az egyezés. A' Reis-Effendi ugyan is folyvást azon erősködött, hogy a' Ministerek Konstantzinápolyt elhagyni kívánó szándékjokról tegyenek le, Udvaraikata a' dolgoknak jelenvaló hely-

hezletésekről tudósítsák, 's arra Udvaraik végzéseiket várják el; azt mondván, hogy ilyen feltétel alatt, ha erre ráállának ő megvolna hatalmazva, nemcsak a' Diplomatikai arányúságoknak folyvást leendő fenntartására, hanem arra is, hogy azonközben bizonyos ideig a' Porta részéről az ellenségeskedéseknek megszüntetését megígéri, minthogy, az ő kinyilatkoztatása szerint, egy, a' szónak valószínűségos] értelmében vett Fegyvernyugvának tsak törvényesen megesmertetett hadakozó Hatalmasságok közt lehetne helye.

De már a' harmadik pontnál ez a' költsönös 's a' mint látszott, jó foganattal előre haladt egymáshoz közelítés hajótörést szenvedett. A' mit a' Reis-Effendi a' Sultán nevében megígért, — a' határok közé nem szorított *A m n e s t i á t* — minden letartóztatott birtokoknak visszaadását — a' régi Jussoknak adó alól leendő felszabadításoknak helyre állítását — az igazságos és kedvező Kormányozást — és magahatalmában leendő megtartásokat az olyan kedvező előmozdításoknak, mellyeket a' Nagy Úr idővel jóknak fogna találni, mind ezeket a' három Udvarok Ministerei a' tzél elérésére elégteleneknek, az Insurgentsek várakozásának 's kívánságaiknak meg nem felelőknek és a' Londoni Egyeség költsönös lekötelezéseikkel meg nem egyezhetőknek lenni állították. Minekutánna így sokféle próbatételek által sem lehetett a' Reis-Effendit megnyugtathatóbb nyilatkozatásokra bírni, és ez azokat a' próbatételeket részszerént a' Státusok jussainak fundamentomain épített, részszerént vallásbeli törvényadásokból vett győző okoknál fogva el nem fogadhatóknak látta, valamint a' lehetetlenség tekintetéből is, mivel azoknak elfogadásából, az ő gondolatja szerint, a' Birodalomnak egészen leendő feloszlattatását sajdítná következni — végtére az azok-

ra való reáállást azzal kerülte ki, hogy hatalmának határait által nem hághatja, 's így ezen tanátskozó alkudozásoknak, a' nélkül hogy kívánt következései lettek volna, vége szakasztatott.

A' következő napon mindjárt olyan lépéseket tettek a' három Ministerek dolgaiknak elintézésében, a' mellyekből az ő nem sokára leendő elmeneteleket könnyen lehetett gyanítani; a' minthogy Nov. 28-dikán meg is kérték annak módja szerint a' Reis Effendit, hogy az elutazásra megkívántató Paszszust (Fermánt) adatná ki. A' Reis-Effendi egyenesen kimondá, hogy azt nem teheti, 's hogy ő a' Fényes Porta kívánságával éppen meg nem egyező szándékjokat a' Ministereknek, semmi tőle származó rendelés által elő nem fogja mozdítani, és tsak azon kinyilatkoztatást tette, hogy ha a' Minister Urak elutazása megmásolhatatlanul meg volna határozva, akkor a' Porta abban semmi akadályt nem fogna tenni. Midőn 29-dikben ebbeli kinyilatkoztatását ismét megújította, kijelentette egyszersmind a' Tolmátsoknak, hogy a' Szultán az előtt való nap, a' Nagy Vezérnek hathatós kérésére, és a' Fő Hatalmasságok közbenjárások tekintetéből arra határozta legyen magát, hogy Ő a' Görögöknek, a' már megígért megkegyelmezéseken kívül, még mind azon károk megtérítését is kész elengedni, mellyeket az *Insurrectio* által a' Török Birodalomnak okoztak, valamint a' hat esztendő óta meg nem fizetett adót is; sőt a' tsendesség helyre állítása után is egy esztendeig tőlök semmi adót nem kíván.

A' három öszveszövetkezett Hatalmasságok Követei Dec. 2-dikán egy hivatalbeli jelentést adattak által Tolmátsaik által a' Reis Effendinek, mellyben újrolag azt adták tudtára, hogy a' Nagy Úrnak ajánló ígérete még sem volna ele-

gendő, 's azon erősködtek, hogy a' Fegyvernyugvást és Közbenjáróságokat haladék nélkül fogadná el, és arra is álljon rá, a' mit a' három Hatalmasságok, Szövetségjében, a' Görögöknek engedendő Praerogativákra nézve meghatároztak; hogy ha pedig ezen ajánlások, úgy mint eddig megvettetének, akkor elutazásokra a' kiadandó Fermánt kívánnák. A' Reis-Effendi ezen Követséget éppen azon szempillantásban vette, midőn az ezen napra egybehívatott nagy Dívánnak ülése elkezdődött, mellyhez képest azt annak azonnal eleibe terjesztette. A' Gyűlés több mint 150 mindenféle rendű és rangú tagokból állott, 's ugyan azon idő alatt egynehány ezer személyekből álló sokaság vette körül a' Nagyvezér palotáját 's a' gyűlés szaláját. Maga a' Szultán egy mellékszobában hallgatta a' dévánkozást eleitől fogva egész végig. A' végzés oda ment ki, hogy a' Három Hatalmasságok kívánságát és feltételeit Görög Országának jövő Kormányozása módjára nézve elfogadni nem lehet.

Dec. 3-dikától 6-dikáig mind azon munkálódtak a' Ministerek, hogy úti Paszszusaikat kezekhez vehessék. A' Reis-Effendi azt kívánta a' Követeiktől, hogy írásban és hivatalosan adják által, „hogy ők Udvaraiktól meg vagynak arra hatalmazva, vagy legalább úgy hiszik, hogy meg volnának hatalmazva kimutatott helyeknek elhagyására, ha szinte okát ezen elhatározásoknak nem adnák is.“ Mint-hogy pedig erre a' Ministerek semmi nyilatkoztatást nem tettek, a' Reis-Effendi is megmaradt elébbeni kijelentése mellett, hogy t. i. a' Porta még csak látszatni sem akar, mintha Ő ezen elhatározásokban részt vett volna, 's a' felől hivatalosan tudni legkissebbet sem akar.

A' feljebb említett Követségben azt is jelentették a' Ministerek, hogy ők el-

távozások után a' hátramaradó Hazafiaikat a' Hollandus Követ oltalmába kívánnák ajánlani. De mivel a' Díván azt végezte, hogy a' Ministerek elutazása esetére, a' Porta magának tartsa fenn a' három Hatalmasságoknak ottan maradó alattvalóira nézve az oltalom jussát, ezen kívánságnak semmi következése nem lett. Az Anglus és Frantzia Követek Dec. 8-dikán hajókra ülven, a' Portától e' végre kiadatott parantsolat szerént, minden akadály nélkül eleveztek a' Dardanellák felé; az Orosz Követ is tsak kedvező szélre várakozott, hogy a' fekete tengerre elhajózázhasson; ehez képest a' Dívánnak azon parantsolatja, hogy a' három Hatalmasságoknak alattvalóik, mellyeknek Követeik Konstantzinápolyt elhagyták egyenesen a' Porta oltalma alá fognak vétetni, Dec. 10-dikén megújítatott; hogy mind az, a' mi a' személyeik felől való gondoskodást illetné, kirekesztőleg tsak a' Reis-Effendire, pénz- és perbeli ügyeik pedig egy különös és e' végre kineveztetett Commissióra bízattak. Egyszersmind a' letartóztatás alól közönségesen mindeneknek birtokaik felszabadítottak; és a' Kapudán Basának hatalom adatott arra, hogy minden Anglus, Frantzia és Orosz hajóknak a' kikötőhelyekbe szabados be- és kimenetelt engedjen.

E' szerént a' legnagyobb tekintetben lévő 's leggazdagabb személyek is ezen három Hatalmasságok alattvalóik között, az Ottomannus Kormányszéktől nekik ajánlott oltalom alá adták magukat, és e' végett a' Porta Tolmátsaihoz folyamodtak.

A' Vechabiták Arabiában, (vagy a' mint a' Törökök nevezik V a h a b i t á k) a' Török Udvar ellen pártot ütöttek. Eről a' pártütésről Egyiptomból, Alexandriából Nov. 12-dikén ezt írják:)

„A' közelebbi Mekka-i Sherif volt Galeb, a' ki Salonikába holt meg; 's helyébe Sherif lett egy Attyafia Jekya, a' ki úgy mutatta ugyan magát, mint a' ki a' Török Udvar és Vice-Király mellett buzog, de — a' mint látszik — már előre plánomot forralt magában a' melly most ütötte ki magát.

„Arabiában az erősebb helyeket — mint a' millyenek Medina, Mekka, Faif, D'sidda, és Jambo — a' Törökök (3000 Török lovassággal és 4000 Egyiptomi gyalogsággal) meg rakva tartották. A' pártütők elsőben is Medinát foglalták el. Onnan Mekka ellen indultak és a' Török Egyiptomi katonaságot kivervén, mind Mekkát mind Taifat hatalmukba kerítették: úgy hogy a' Török Vezér Ahmed Basa seregének megmaradt részével kénytelen volt D'siddához vonni magát.

„A' Vice Király mihelyt ezt meghalotta, egy tsapat gyalogságot 's később még két tsapatot küldött D'sidda felé. De mikor megtudta, hogy fontosabb kezd a' dolog lenni: hathatósabb eszközhöz nyult, 's egész hadi sereget küldött Arabiába, a' melly 3000 Arabs és 2600 Török lovasságból és 12,000 gyalogságból áll. A' Fő vezér Sherif Mehmed — a' volt Sherifnek Galebnek hasonlóképpen attyafia.

Jóniai Szigetek.

Corfu Nov. 26-dikán, Lord Cochran e egynehány nap óta Hellas nevű Fregáttal 's több Görög hajókkal a' Mainai tengeren a' tengeri tolvajok üzésével foglalatoskodik. Nem régiben a' híres tengeri tolvaj Rukutzi hajóját támadta meg, 's azt semmivé tette: hét embert elfogott, a' többek uszással mentették meg életüket.

Nagy Britannia.

Dec. 20-dikán, Lord Goderich Vindsorba menvén, mintegy egy órá-

nyi Audientián vólt a' Királynál, 's onnan vissza térvén Londonba, a' Ministerek gyűlésében megjelent. Még az nap este az a' hír terjedt el, hogy a' Ministeriumban legalább ideig óráig minden visszavonás le tsendesedett, és Lord Goderich a' Ministeriumban fog maradni, kiről több Újságok mostanában azt kezdték hírlelni, hogy abból kiakarna lépni.

Portugallia.

A' Lisbonai Bank Decemb. 7-dikén 1827-ben a' következő hirdetést adta ki:

„A' Lisbonai Bank Igazgatói adják tudtára a' Közönségnek, hogy váratlanul a' Banknotáknak ezüsttel való beváltását olly nagy mértékben keresik, hogy — ezen értznek a' külföldre való kivitele miatt — minden ezüst a' Kaszszából elfogyott. A' Bank ennélfogva abban a' kedvetlen helyheztesben van, hogy Banknotáit ezüsttel pontosan mint eddig beváltani nem tudja. A' Directio egyszersmind jelenti, hogy az Országló Szék (Regierung) e' felől hivatalosan tudósított, 's megígérte, hogy alkalmas rendelkezések által, a' dolgon segíteni fog. A' Directio, a' maga részéről hasonlóképpen iparkodik, minden segítő eszközöket elővenni, hogy kész pénz-fizetéseit minél előbb újra elkezdhesse.“

Spanyol Ország.

Madrid, December. 6-dikán. Ma minden templomokban De Deum tartatik, a' Catalóniai támadás szerentsétséért. Ezenkívül az Udvarnál a' Király születése innepére Gálában kell megjelenni.

A' Király Barcellónában van és Valencián keresztül szándékozik vissza utazni; a' hol Generális Longa már

minden rendelkezéseket megtett Ó Felsége fogadására. —

Az Indiai Fő Tanács' ideigvaló Elöl ülője a' Királytól Rendelést vett, mellynél fogva minden Catalóniai Pártosok (Agraviados) közönségesen kegyelmet nyernek, a' Párt ütés nevezetesebb Fejeit kivéven.

A' Madridi megholt Biró (Corregidor) Camaro Cano azt az Ítéletet, mellynél fogva az 1822-diki Constitutionalis Tisztviselők (Alcaldos) és a' Madridi városi Tanács (Municipalitas) azon summa pénz megfizetésére voltak büntetve, mellyet azon Esztendő Juliusában a' Fő város mint ajándékot a' katonaság között kiosztogatott, — nem hajtotta végre; úgy hogy az már egészen feledékenységbe látszott menni. Most az új Biró Tadeo Gil büntetés alatt megparantsolta, hogy azon summát (mellyből némellyekre 1000 's több piaster is esik) fizessék meg.

Frantzia Ország.

Don Miguel Ó Kir. Hertzegsége December 19-kén estve Párisba megérkezett — és az Elyséc Bourbon Palotába szállott, a' hol a' külső Minister Bárá Damas fogadta. Másnap Mise után Ó Felségénél a' Királynál, azután a' Danphinnál és Berry Herczeg Aszszonynál tette tiszteletét, 's a' Királyi Familiával ebédelvén estve a' Theatrumban is megjelent.

Orosz Birodalom.

A' Persákkal való békesség készülőben van. Ezen, az Orosz Birodalomra nézve ditsőséges, békességnek Előleges pontjait (praeliminarien) Abbas Mirza November 9 dikén elfogadta. Lásd a' Kurír 51, és 52 számjait) De-Rargan ne-

vü városban fog maga Abbas Mirza személyesen az Orosz Fővezérrel General Pasquevittsel öszvejönni, hogy ott a' Békességet megkössék.

Elegyes Dolgok.

Azt reménylik, hogy Frantzia Ország és Algir között a' békesség helyre áll; az alkudozások folyvást tartanak. Frantzia Ország azt kívánja, hogy a' Dey minden Algiri zászló alatt elrablott Frantzia hajót adjon vissza. Erre a' Dey is hajlandó reá állani, de azt mondja, hogy nints hatalmában jobbágyait ragadományaik visszaadására kényszeríteni, és hogy ha ő kemény eszközökhöz nyulna, lázadásra adna okot, a' mennyiben azok, kik azon rabló hajókat felkészítették és kiküldték, gazdagok és Algirra nagy befolyások lévén, e' miatt még maga személyét is veszedelemre tenné ki. A' volna hát egyedül hátra, hogy ő maga tulajdon pénzéből térítse meg az elrablott Frantzia hajókat; ő erre is kész lenne, de úgy, ha a' más nemzetbéli Tengeri tolvajoktól Algiri zászló alatt elfogott Frantzia hajók árát tőle nem kívánják, azt állítja végre a' Dey, hogy az Algiri kikötőhelybe többet hat Frantzia kereskedő hajónál be nem vittek, — a' mellyekért a' vallott kárt kész megtéríteni..

Herczeg Wellingtonnak a' tiszteletére Buckinghamba való mulatásának ideje alatt egy egész sült ökröt tettek fel az asztalra, azután pedig Wellington-Pudding név alatt egy szörnyű nagyságú borzsufás lével készült téstás étket osztottak ki a' gyermekek közt. Ez a' Pudding ötödfél mázsát nyomott, és 75 óráig főtt a' kementzében; kellett hozzá 140 font liszt, 34 font apró szőlő, 70 font 'sír, 146 tojás, 14 font tzúkor, 2 font Szeretsen-dió, és más fűszerszám; harmadfél Anglus akó

bor és égett bor. A' fazék a' mellyben ez a' Pudding-Óriás megfőtt, mint egy hat vékás vólt.

A' híres Physiologust Dr Richerandot nem régiben a' Párisi Törvény szék (Assisengericht) elibe idézték, hogy mint Tanút bizonyos dologban kihallgassák, és — minthogy meg nem jelent — 80 Frankra büntették. A' dolgot azomban, minthogy a' Vádoló sem volt jelen, elkellett halasztani. Azomban előjön Dr Richerand — 's menti magát, hogy őtet, mikor éppen a' Törvényshékhöz indulóban vala, két fontos Operátziók hátráltatták meg, 's ő úgy gondolta, hogy azon szenvedő Személyektől, kik nála segítséget kerestek, szolgálatját nem tagadhatta meg. De a' Törvény, erre nem ügyelvén, a' kimondott ítélet mellett megmaradt. Mellyre Richerand Úr, felhevűlvén, azt találta mondani: „E' r'út dolog; a' mellyet a' Közönség kárhoz tenni fog.“ Ekkor a' General Prokurator Helytartója Bayeux Úr felálván azt mondja, hogy a' jelenvaló esetre szól a' Fenyítő törvénykönyv (Strafcodex) 223-dik tikkelye és a' Bírák a' Tanáts szobába által menvén, a' nevezett Törvenytikkely értelme szerént, Dr Richerandot három napi fogságra büntették.

A' 90 Esztendő Genlis Aszszony-ság minékutánna olly sok félet írt, most öregségére a' Tselédek nevelését vette szívére, és számokra egy könyvet adott ki: A' Tselédek tisztekről, „la Bruyere-jé“ név alatt, mellyben előadja, mit tsináljanak, mit ne tsináljanak, mit olvassanak, mit ne olvassanak.

Liverpoolban egy öszveköttő utat akarnak készíteni egy tengerszakadék alatt, a' melly ezt a' várost Cheshirtől 1 1/2 Anglus mértföldnyire választja el, annak formájára, a' mellyet Brunel nevű Indzsinör mostaná-

ban London mellett a' Tamesis alatt készít. E' végre nem régiben Gyűlést tartottak, a' mellyben mint képviselője Brunelnek más jelent meg, 's a' jelenlévőknek eleikbe terjesztette, hogy azon útnak az elkészítése minden kétségen kívül lehetséges, 's mintegy másfel legfeljebb két millió forintba kerülne. Azt a' Summát, a' mellyet ez az út — mikor sok útasok járnak — esztendőnként behozna, könnyedén számlálván, 150,000 forintra lehet tenni. Ez a' Planum, egy a' legmérészebbek között, mellyekre valaha az emberek fejeket rávetették. Liverpoolban most leginkább erre van függesztve a' Közönség figyelmetessége; de minekelőtte a' munkához fognának, el akarják várni, hogy út ki a' Tamesis alatt elkezdett hasonló próbatétel.

Magyar Ország.

Nagy Méltóságú Cziráki és Diénesfalvai Gróf Cziráky Antal Ő Excellentiája, mint Ország' Bírája, Heves Vármegyének eddig volt első Al-Ispányát, Nagyságos Gosztonyi és Szarvkeői Gosztonyi Pál Urat Al-Ország Bírájává nevezte, kit már előbb Ő Felsége Királyi Tanátsosságra emelni méltóztatott. Ezen országos új Tisztviselő, és Nagyságos Bartal György Personálisti Itélő-Mester Úr új hivatalaikban Dec. 19-dikén a' szokott mód szerént felesküdtek, 's a' T. Királyi Táblánál üléseiket elfoglalták.

A' Hazai és Külföldi Tudósításokban, TT. Peretsényi Nagy László Úrnak haláláról ezeket olvassuk:

Hazánknak Tudósai ámbár éltekben a' magok pályáikon nevezetesek, meg esik mégis gyakran, hogy holtok után hamar feledékenységbe jutnak. Illyen méltatlan sors érte TT. Peretsényi Nagy

László Urat, a' ki Ns. Arad Vármegyének előbb Esküdtje, utóbb Szolga-Birája volt; mert a' múlt esztendőnek Junius elején mintegy 56-dik esztendejében meghalván, noha sokakat versei által elhíresített, és a' Magyar literaturát Gallias nevű vitézi versekben készült munkája, úgy Tibullusnak Magyar nyelvre fordítása, és Ovid' Szerelmeinek Magyarra tétele által dicséretesen gyarapította, és a' Magyar nyelvnek terjesztésén, 's megkedveltetésén mindenkor megbetsülhetetlen buzgósággal fáradozott, még sem talált olly Hazafira, ki holta után az ő halálának idejét legalább a' Nemzettelközlötte volna. Mellyre nézve mi csak a' szájról szájra terjedő hír szerint kívántuk illy érdemes Férjfiú' halálának emlékezetét ez által fenntartani, 's a' Nemzetet Íróinak nagyobb megbetsülésére serkenteni. A' munkás Férjfiú halála előtt egynehány esztendőkkel már a' szélütés által teste' egy részének használásától nagyobbára meg volt fosztva; de lelke ébredt elevenségét utolsó időikig megtartotta, 's mind addig, míg élt, a' hazának, és nemzetnek élt. Vajha kiki a' maga körében annyit tenne, mint Peretsenyi Nagy László tett!!

Hogy ezen helyes megjegyzések éppen úgy ne menjenek ki a' kezünk közül, a' mint vettük: mi világosításul és mintegy mentésül ezt adjuk még hozzá:

Élő Túdóssal se sokat gondol ma sok ember;

Hát egy megholtat hogy ne felejtene el!

Zemplén Vármegyéből: A' folyó hónap két Kazinczyt kapa-ki az élők

közzül: Pétert, és Istvánt, a' Péter' testvérének, Andrásnak, egy fiját. — Péter született 1747. Junius' 17-dikén, 's megholt Miskolczon, Decemb. 4-dikén második házasságából született egy leányánál, Sófianál, Cs. K. Kamarás, és Borsod Vármegye Első Al-Ispány Mélt. Vay Abrabám Ur' hitvesénél, gyenge, de ép egészségben, nyájas beszélgetések közt, véletlenül és egyszerre. — István született 1774. Martz. 19-dikén, 's megholt Dec. 17-dikén, májgyuladásban, Beretön, Zemplényben. Amaz Alsó-Zsolczán temetett, a' Vay-Ház' sírboltjában: ez szülőji, 's két elsőbb hitvese, Báró Hellenbach Eszter, és Pankotai Jóna Mária mellé 20-dikban fog betétni. Özvegye Boronkay Rosália, 's két anyáktól született tíz gyermekei, 's a' kik a' két Megholtakhoz tartoznak, ajánlják emlékezetét mind azoknak, a' kik őket barátságokkal megtisztelni méltóztattak.

A' pénzfolyamat Januárius' 7-dikén;
közép ár:

A' Státus' 5 p. Centos Obligátzióji 89 1/2
Az 1820-béli sorsosok, 144 5/6
Az 1821-béli hasonlók, 115
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centos Bankó Obligátzióji, 45 3/4 for. keltek, mind Conv.
A' Bankó Aktziák keltek 1047 2/3 forinton Conv. Pénzben.

Bétsben egy font marhahúsnak az ára Jan. hónapra 7 pengő: az az, 17 1/2 V. krajtzárra határozott; a' zsemlye és kenyér kisebb lett, mint a' múlt hónapban volt.

Szerkeztető és Kiadó Márton Jó'sef Professor.

Nyomtató Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro. 752.)